

Projekt

**UCHWAŁA NR
RADY GMINY WIELGOMŁYNY**

z dnia

**w sprawie udzielenia odpowiedzi na skargę Prokuratora Rejonowego w Radomsku do
Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi na uchwałę Rady Gminy
Wielgomłyny nr XII/101/2019 z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie „Regulaminu
utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Wielgomłyny”**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 713 ze zm.) oraz art. 54 §2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 2325 ze zm.) uchwala się, co następuje:

§ 1. Po rozpatrzeniu skargi Prokuratora Rejonowego w Radomsku z dnia 09 lutego 2021 roku (doręczonej w dniu 17 lutego 2021 r.) do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi na uchwałę Rady Gminy Wielgomłyny nr XII/101/2019 z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie „Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Wielgomłyny, udziela się odpowiedzi na skargę, która stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Upoważnia się Wójta Gminy Wielgomłyny do reprezentowania Rady Gminy Wielgomłyny w sprawie przedmiotowej skargi przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Łodzi z prawem udzielania dalszych pełnomocnictw.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Z up. WÓJTA
mgr Mieczysław Zyskowski
SEKRETARZ GMINY

RADCA PRAWNY

Ewa Oczkiewicz
Ewa Oczkiewicz

KT 3549

Załącznik do uchwały Nr

Rady Gminy Wielgomłyny

z dnia

Wielgomłyny, dnia

**Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi
Wydział II
ul. Piotrkowska 135
90-434 Łódź**

Skarżący: Prokurator Rejonowy w Radomsku, ul. Tysiąclecia 3, 97-500 Radomsko

Organ: Rada Gminy Wielgomłyny, ul. Rynek 1, 97-525 Wielgomłyny
- reprezentowana przez Wójta Gminy Bogumiłę Dyktyńską

Odpowiedź na skargę

W związku ze skargą Prokuratora Rejonowego w Radomsku złożoną za pośrednictwem Urzędu Gminy w Wielgomłynach na uchwałę Rady Gminy Wielgomłyny nr XII/101/2019 z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie „Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Wielgomłyny”:

- 1) działając na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 z późn. zm.) w załączeniu przekazuję akta sprawy,
- 2) działając na podstawie art. 151 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 z późn. zm.), w w odpowiedzi na skargę wnoszę o nieuwzględnienie skargi i jej oddalenie w całości.

Uzasadnienie

Skarżący złożył za pośrednictwem Urzędu Gminy w Wielgomłynach do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi skargę na uchwałę nr XII/101/2019 z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie „Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Wielgomłyny” i wniósł o stwierdzenie nieważności §6 ust. 3, §7 ust. 1, §7 ust. 2, §12 ust. 1, §13 ust. 1 pkt 1) i §15 ust. 1 ww. uchwały (choć w istocie chodzi tu o załącznik do uchwały tj. „Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Wielgomłyny”, dalej:

„Regulamin”), jako istotnie naruszającego prawo, z czym nie sposób się zgodzić z przyczyn podanych niżej.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż nie zachodzą podnoszone naruszenia prawa. Wskazać należy, iż powyższe potwierdza także fakt, iż owych naruszeń prawa nie dopatrzyły się organy kontrolujące uchwałę a to ani Wojewoda ani Regionalna Izba Obrachunkowa. Żadnych uwag nie zgłosił także opiniujący Regulamin Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny.

Skoro więc podmioty wyspecjalizowane w zakresie kontroli aktów prawnych jednostek samorządu terytorialnego nie dopatrzyły się żadnych naruszeń, jak i podmiot zajmujący się opiniowaniem regulaminu uwag żadnych nie zgłaszał to uzasadnionym jest stanowisko, iż Regulamin jest prawidłowy i nie narusza przepisów prawa, zwłaszcza w zakresie, który uzasadniałby jego uchylenie.

Odnosząc się do poszczególnych zarzutów skargi, dla jasności Organ czyni to zgodnie z numeracją przyjętą w skardze (zarzuty w punktach II -VII).

Ad II

W pkt II skarżący zarzuca uchwale dokonywanie powtórzeń przepisów zawartych w aktach wyższej rangi. Z zarzutem nie sposób się zgodzić.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż jakkolwiek sam zarzut powtórzeń jest co do zasady trafny, jednakże w opinii Organu nie powoduje on istotnego naruszenia prawa, a co za tym idzie – nieważności zaskarżonej uchwały. Same powtórzenia są jednak podyktowane przede wszystkim względami przejrzystości oraz dbałością o to, aby osoby zainteresowane zagadnieniem mogły znaleźć w jednym akcie możliwie pełny zakres informacji dotyczących regulowanej kwestii. Co więcej, zdaniem Organu, dzięki takiemu zabiegowi niewątpliwie dochodzi do realizacji postulatu przeciwdziałania przez organy administracji publicznej negatywnym skutkom nieznajomości przepisów prawa przez obywateli.

Powyższe znajduje aprobatę w orzecznictwie (tak np. wyrok WSA w Łodzi z dnia 7 marca 2018 r. II SA/Łd 94/18). Jak wskazał Sąd: „powtarzanie regulacji ustawowych w aktach niższego rzędu nie powinno mieć miejsca. Niemniej jednak (...), nie każde naruszenie zasad techniki prawodawczej musi skutkować stwierdzeniem nieważności uchwały dotkniętej powyższym uchybieniem. Zasady techniki prawodawczej należy bowiem traktować jako zbiór dyrektyw skierowanych do prawodawcy wskazujących, jak poprawnie wyrażać normy prawne w przepisach prawnych i jak je grupować w aktach normatywnych, nie mogą służyć ocenie ważności obowiązującego prawa. Naruszenie tych zasad nie wywołuje z mocy prawa żadnych ujemnych skutków dla oceny legalności utworzonych w ten sposób aktów prawnych (por. wyrok WSA w Gliwicach z dnia 7 grudnia 2016 r., sygn. akt II SA/Gl 1064/16 - dostępny w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych, pod adresem internetowym: <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>). Innymi słowy naruszenie zasad techniki prawodawczej nie

stanowi automatycznie o sprzeczności uregulowań zaskarżonego aktu z prawem. Zatem powtórzenie w regulaminie ustawowych regulacji samo w sobie nie rodzi jeszcze potencjalnie ujemnych skutków dla adresatów regulaminu, a więc nie ma charakteru naruszenia prawa. Z naruszeniem prawa będziemy mieli do czynienia jedynie wówczas, gdy do regulaminu zostaną wprowadzone zasady uregulowane odmiennie, niż w ustawie."

Warto zauważyć, iż w niniejszej sprawie, nie sposób natomiast wskazać na negatywne skutki uchwalenia Regulaminu transponującego pewne postanowienia rangi ustawowej, w szczególności brak jest naruszenia interesu potencjalnych adresatów wymienionej normy prawnej.

Innymi słowy naruszenie zasad techniki prawodawczej nie przesądza o sprzeczności uregulowań zaskarżonego aktu z prawem. Zatem powtórzenie w regulaminie ustawowych regulacji samo w sobie nie rodzi jeszcze potencjalnie ujemnych skutków dla adresatów regulaminu, a więc nie ma charakteru naruszenia prawa. Z naruszeniem prawa będziemy mieli do czynienia jedynie wówczas, gdy do regulaminu zostaną wprowadzone zasady uregulowane odmiennie, niż w ustawie.

Dlatego można przyjąć, iż w przypadku powtórzenia w uchwale zapisów ustawowych, bez modyfikacji ich w sposób, który wypaczałby zamierzenia ustawodawcy, nie jest ono podstawą do stwierdzenia nieważności takiej uchwały. Jednakże gdyby organ dokonał w regulaminie zmiany czy modyfikacji przepisów ustawowych, skutkujący tym, że zamierzona przez ustawodawcę treść przepisu straciłaby swoje pierwotne znaczenie, to jedynie wówczas można by mówić o naruszeniu prawa i to w stopniu rażącym, co w niniejszej sprawie nie ma miejsca.

Powtarzanie w aktach prawa miejscowego regulacji ustawowych (zwłaszcza definicji) ma na celu zwiększenie przejrzystości danego aktu, tak by dla adresata akt ten był czytelny i zrozumiały. Często zaś brak tych powtórzeń prowadziłoby do odwrotnych skutków, a więc żeby móc zdekodować poszczególne zapisy Regulaminu należałoby go czytać łącznie z ustawą, co w praktyce nie dla wszystkich adresatów tych norm byłoby proste.

Odnosząc się do powyższych argumentów, Organ z jednej strony nie może powtarzać zapisów ustaw, z drugiej, unikając tego może narazić się na zarzut, iż sformułowania Regulaminu nie są precyzyjne lub prawodawca przekracza swoje uprawnienia. Organ musi więc te okoliczności wyważyć, czemu co należy uznać – sprostać.

Ad III i Ad IV

Organ do zarzutów Ad III i Ad IV odnosi się łącznie gdyż treść zarzutów skargi jest analogiczna.

Odnosząc zarzutu dotyczącego zbyt ogólnego uregulowania kwestii dopuszczalności mycia pojazdów samochodowych poza myjniami i naprawy pojazdów samochodowych poza

myjniami i naprawy pojazdów samochodowych poza warsztatami naprawczymi - o ile w poprzednim punkcie skarżący zarzuca zbyt szczegółowe unormowanie, to w kolejnych punktach stawia odwrotny zarzut tj. zbyt ogólnego unormowania. Wskazać należy, iż nazbyt szczegółowe uregulowania kwestii mycia pojazdów naraziłoby Gminę na zarzut przekroczenia delegacji ustawowych przez nadmierną drobiazgowość i jednocześnie paradoksalnie mogłoby nie być wystarczająco precyzyjne by osiągnąć zakładany przez ustawodawcę cel osiągnąć.

Wbrew twierdzeniom skarżącego zwrot „jeśli czynności te nie będą powodowały zanieczyszczenia środowiska” nie jest zbyt ogólny. Wbrew zarzutom skargi przeciętny adresat norm jest w stanie odcodować znaczenie przepisu. Zbyt szczegółowe uregulowania dotyczące np. rodzaju środków które są dopuszczalne lub przeciwnie takich, które są zakazane zawsze mogłoby powodować, iż regulamin pominąłby określone środki lub nie nadążał za zmianami. Uregulowanie dopuszczalności mycia i naprawy pojazdów poza myjniami i warsztatami, ma na celu właśnie zapewnienie ochrony środowiska i ludzi przed zagrożeniem zanieczyszczeniem lub uciążliwościami stwarzanymi na skutek wykonywania tych czynności.

Organ wskazuje, iż poza tym, iż sformułowanie takie jest jasne dla adresata, to w ustawie Prawo ochrony środowiska, znajdziemy legalne definicje słów „zanieczyszczenia” i „środowiska” (art. 3), stąd tam, gdzie mowa o:

49) zanieczyszczeniu - rozumie się przez to emisję, która może być szkodliwa dla zdrowia ludzi lub stanu środowiska, może powodować szkodę w dobrach materialnych, może pogarszać walory estetyczne środowiska lub może kolidować z innymi, uzasadnionymi sposobami korzystania ze środowiska;

39) środowisku - rozumie się przez to ogół elementów przyrodniczych, w tym także przekształconych w wyniku działalności człowieka, a w szczególności powierzchnię ziemi, kopaliny, wody, powietrze, krajobraz, klimat oraz pozostałe elementy różnorodności biologicznej, a także wzajemne oddziaływania pomiędzy tymi elementami.

Ad V

Co należy przede wszystkim podnieść, odnosząc się do zarzutu z pkt V, Rozporządzenie Ministra Infrastruktury określa miejsce gromadzenia odpadów. Jednak w Regulaminie chodzi o moment ich odbioru, co zdaje się umyka autorowi skargi. Nie jest to materia umów cywilnoprawnych. Niejasny jest przy tym dla Organu zarzut skargi pomijania sytuacji gdy podmiot jest zainteresowany otwieraniem wejścia na teren nieruchomości.

Idąc dalej, Rada gminy może zatem w pewnym zakresie – związanym z odbiorem, segregacją i pozbywaniem się odpadów komunalnych - ingerować w sferę uprawnień i obowiązków właścicieli nieruchomości. Z jednej strony właściciele nieruchomości mają obowiązek pozbycia się odpadów komunalnych i prawa żądania ich odbioru przez gminę, a z drugiej strony gminy mają obowiązek odebrać wytworzone przez mieszkańców odpady

komunalne. (...) Zasadnie zatem gmina w regulaminie określiła, że odbiór odpadów komunalnych powinien być zorganizowany przez właścicieli nieruchomości w ten sposób, że odpady będą przetrzymywane w miejscu wyodrębnionym, dostępnym dla pracowników przedsiębiorcy bez konieczności otwierania wejścia na teren nieruchomości, bądź należy je wystawiać w dniu odbioru przed wejściem na teren nieruchomości. (por wyrok NSA sygn. akt II OSK 1370/14).

Na wszystkich właścicielach nieruchomości ciąży prawny obowiązek pozbycia się odpadów komunalnych w ramach funkcjonującego w danej gminie systemu gospodarowania odpadami komunalnymi. Natomiast sposób faktycznego wykonania tego obowiązku pozostawiono właścicielom nieruchomości, którzy mogą to uczynić osobiście lub przy pomocy innych osób. Ważnym jest powiązanie efektywnego systemu odbierania odpadów komunalnych z minimalizacją ingerencji w prawo własności nieruchomości.

To na gminie ciąży obowiązek odbioru odpadów komunalnych i w przypadku wcześniejszego zgłoszenia przez właściciela nieruchomości oświadczenia o ich dostępności i odbiorze z terenu nieruchomości powinno to nastąpić w taki sposób.

Nadmienić jeszcze należy, że zgodnie z brzmieniem art. 6r ust. 4 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach rada gminy może określić w drodze uchwały stanowiącej akt prawa miejscowego rodzaje dodatkowych usług świadczonych przez gminę w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości i zagospodarowania tych odpadów, sposób ich świadczenia oraz wysokość cen za te usługi. Rada gminy może zatem wprowadzić dodatkową odpłatność za usługę polegającą na konieczności zabrania pojemnika na odpady z terenu nieruchomości i usunięcia tych odpadów z terenu nieruchomości oraz powrotne umieszczenie pojemnika na terenie nieruchomości.

Ad VI

Kwestionowany przepis § 13 ust. 1 pkt 1) Regulaminu nie stanowi – wbrew zarzutom skarżącego – powtórzenia zapisu art. 5 ust. 1 pkt 1) ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach z modyfikacją jego treści.

Zapis Regulaminu konkretyzuje bowiem w dopuszczalny sposób obowiązek zapewniania odpowiedniego stanu sanitarnego pojemników poprzez podawanie ich czyszczeniu i myciu w miarę potrzeb, nie rzadziej jednak niż jeden raz na rok. Określenie "odpowiedni stan sanitarny" należy rozumieć jako stan umożliwiający prawidłową eksploatację pojemników i niepowodowanie zagrożenia dla użytkowników. „Wobec tego, nałożenie obowiązku dezynfekowania, mycia i takiego korzystania, by nie uniemożliwiało to prawidłowej eksploatacji i nie stwarzało zagrożenia dla użytkowników, nie jest powtórzeniem regulacji ustawowych. Stanowi konieczne rozwinięcie i konkretyzację obowiązku ustawowego - utrzymywania wskazanych urządzeń w odpowiednim stanie sanitarnym, który w przeciwnym razie byłby jedynie zapisem martwym.” (Vide: wyrok WSA w Warszawie z dnia 8 grudnia 2017 r. sygn. akt IV SA/Wa 2064/17).

W związku z powyższym z całą pewnością nałożenie na właścicieli nieruchomości obowiązku cyklicznego mycia tych urządzeń stanowi konieczne rozwinięcie i konkretyzację obowiązku ustawowego - utrzymywania wskazanych urządzeń w odpowiednim stanie sanitarnym, który w przeciwnym razie byłby jedynie martwym zapisem. Przepis art. 4 ust. 2 zd. 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach wyraźnie bowiem stanowi, że regulamin określa szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy co należy rozumieć jako uszczegółowienie ogólnych zapisów ustawowych zawartych w art. 4a upoważniających gminę w poszczególnych zakresach do uregulowania tych.

Ad VII

Odnosząc się do zarzutu dot. §15 Regulaminu, zwrócić należy uwagę, iż rzeczony przepis znajduje się w Rozdziale 4 Regulaminu zatytułowanym: „Częstotliwość i sposoby pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz z terenów przeznaczonych do użytku publicznego”. Owa częstotliwość została określona przez Radę Gminy w ten sposób, że pozbywanie się nieczystości ciekłych ma następować tak często, aby uniemożliwić przepełnianie się zbiorników do ich gromadzenia.

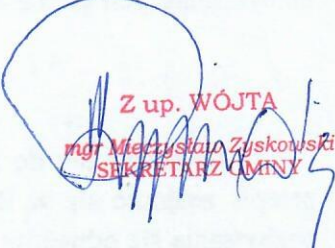
W doktrynie wskazuje się, iż taki sposób określania częstotliwości opróżniania zbiorników jest formalnie poprawny (tak: *A. Jówko, J. Maćkowiak* (red.), *Gospodarka ściekowa w gminie. Nadzór, kontrola, sankcje*, Warszawa 2018).

W ocenie Organu, wbrew twierdzeniom skargi, poza tym, iż użyte sformułowanie jest formalnie poprawne, to dodatkowo jest ono zarówno dla adresata, jak i dla Organu wystarczająco jasne i precyzyjne, tak że nie ma tu miejsca na wątpliwości co do jego stosowania. Dowodzi temu okoliczność, iż zapis taki funkcjonuje w Gminie Wielgomłyny wiele lat i nigdy nie wywołał po żadnej ze stron jakichkolwiek wątpliwości interpretacyjnych.

Co istotne – analiza uchwał w przedmiocie przyjęcia regulaminu utrzymania czystości i porządku w innych gminach prowadzi do wniosku, iż większość gmin (w skali Polski) wprowadza właśnie taki zapis. Jednocześnie dla przykładu wskazać należy, iż Regulamin o treści zbieżnej z treścią skarżonego Regulaminu przyjęła chociażby Rada Miejska w Łodzi – mieście wojewódzkim, gdzie znajduje się siedziba tamt. Sądu (Vide: uchwała nr XXXII/1057/20 Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 27 listopada 2020 r. - § 16. 1. Nieczystości ciekłe należy usuwać z nieruchomości z częstotliwością i w sposób gwarantujący, że nie nastąpi wpływ ze zbiornika bezodpływowego, zwłaszcza wynikający z jego przepełnienia, a także zanieczyszczenie powierzchni ziemi i wód podziemnych.). Rada Miejska w Łodzi używa takiego sformułowania nie tylko w przypadku dot. odbioru nieczystości ciekłych - § 14. 1. Właściciele nieruchomości, na których znajdują się tereny lub obiekty służące do użytku publicznego, mają obowiązek ustawienia na tych terenach lub obiektach koszy na odpady o objętości nie mniejszej niż 30 l oraz ich systematycznego opróżniania nie dopuszczając do ich przepełnienia.).

W konkluzji stwierdzić trzeba, iż zdaniem Organu zarzuty są zbyt ogólne by mogły odnieść skutek, a ewentualnie wątpliwości nie są tak istotne by powodowały konieczność uchylania przepisów.

Zważywszy na wyżej przytoczone okoliczności, Organ wnosi jak na wstępie.

Z up. WÓJTA
mgr Mieczysław Zyskowski
SEKRETARZ GMINY

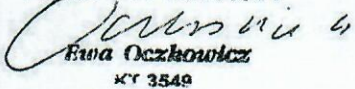
Załączniki:

- akta sprawy
- uchwała nr XXXII/1057/20 Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 27 listopada 2020 r. w sprawie wprowadzenia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta Łodzi

Otrzymują:

1. adresat
2. a/a

RADCA PRAWNY

Ewa Oczkowicz

KY 3549

Projekt

UCHWAŁA NR
RADY GMINY WIELGOMŁYNY

z dnia

**w sprawie rozpatrzenia petycji złożonej przez Panią Teresę Garland
w dniu 24 lutego 2021 roku**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 713 ze zm.) w związku z art. 9 ust. 2 i art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 roku o petycjach (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 870) uchwala się co następuje:

§ 1. Po rozpatrzeniu petycji skierowanej do tutejszej Rady Gminy o wyrażenie opinii w sprawie przeprowadzenia Referendum Ludowego, złożonej przez Panią Teresę Garland w dniu 24 lutego 2021 roku uznaje się petycję za bezzasadną w całości z przyczyn podanych w uzasadnieniu do uchwały.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Gminy do poinformowania składającego petycję o sposobie jej rozpatrzenia.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

mgr Bogumiła Dyktyńska

Uzasadnienie

W dniu 24 lutego 2021 r. do Urzędu Gminy w Wielgomłynach wpłynęła petycja o wyrażenie przez Radę Gminy opinii w sprawie przeprowadzenia Referendum Ludowego złożona przez Panią Teresę Garland.

Wnosząca petycję zwraca się do Rady Gminy, aby Rada Gminy wyraziła opinię w sprawie przeprowadzenia bezpośredniego Referendum Ludowego w celu dokonania przez obywateli polskich akceptacji jako Aktów Woli Narodu: Nowego Kodeksu Wyborczego oraz Nowego Ustroju Prezydencko-Ludowego dla Polski.

Wskazać należy, iż zgodnie z art. 18 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym do właściwości rady gminy należą wszystkie sprawy pozostające w zakresie działania gminy, o ile ustawy nie stanowią inaczej.

Rada Gminy nie posiada kompetencji do wyrażania opinii w sprawie przeprowadzenia Referendum Ludowego oraz kompetencji do tworzenia regulacji prawnych w zakresie przepisów prawa wyborczego i ustroju RP.

Brak jest przepisów prawnych w Konstytucji RP, ustawach oraz w innych aktach wykonawczych wskazujących bezpośrednio lub pośrednio na uprawnienie Rady Gminy do wyrażania opinii w ww. zakresie.

Zgodnie z art. 7 Konstytucji RP organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa, wszelkie działania organu władzy publicznej powinny być oparte na wyraźnie określonych przepisach prawa, a nie na zasadzie domniemania kompetencji organu.

Podjęcie przez Radę Gminy działań postulowanych w przedmiotowej petycji stanowiłoby naruszenie przepisów prawa i przekroczenie kompetencji organu stanowiącego Gminy.

W związku z powyższym należy uznać przedmiotową petycję za bezzasadną.

W O I T

mgr Bogumiła Dyktyńska

